

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

IX. Iac. Sadoletvs Episc. Carpent. Hippolyto medici S.R.R. Cardinali. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

dum est: tum obscurissima res illustribus verbis & sententiis explicandæ. In quo alter est cogitandi & concipiendi labor, alter non minor, cogitata exponendi. Spero tamen fore, si ad calicem peruenero, ut maximis utilitatibus, quæ à Philosophia sunt, intellectis, & tota vi præstantissimæ disciplinæ cognita, multam posthac luminis dubiis hominum mentibus afferatur. Sed de his quoque satis. Extremum est, ut te orem, ut me tui amatissimum studiofissimumque & diligas absentem, & tuo patrocínio protegas, ac tueare. Vale. Carpentoracti, VI. Calend. Februarij, M. D. XXXI.

IX.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Hippolyto medici S. R. E. Cardinali. S. P. D.

QUANTAM voluptatem acceperim, & quo fructu lætitiæ ac iucunditatis fuerim cumulatæ ex amplificatione dignitatis tuæ: peto à te, ut ne meis ex liceris coniecturam facias, cum id facilius sit tibi existimare, quam mihi scribere. Certè ita lætatus sum, ut ex paucissimis, quæ maxime desideravi, hoc mihi imprimis gratum optatumque acciderit. Factum est autè Dei immortalis benignitate, ut nostrum gaudium omni ex parte fuerit expletum, bona iam valetudine Pontificis maximi patru tui nobis nuntiata in cuius salute & vita cum salus omnis mea reposita sit, cumque ego eum præter venerationem debitam, usque ad cò à me, semperque amauerim, ut neminem ardentius: nil mirum est, si ex vobis & vestro in vtrâque partem statu, status omnis pendet & periculi & salutis mee. Nam de te quidem ipso nominatum quid dicam? in quo ego statim ab ineunte pueritia, ea perspexi indicia ingenij, humanitatis, modestiæ, ceterarumque virtutum omnium, ut iam tum facile appareret qualis tu in ætate vir postea esses futurus. Cuius tamen gratis legitimum quasi tempus expectare noluit: sed optimis artibus literisque, deligendis, ac prudentiam hominum familiaritate adhibenda, perfectisti, ut virtutis in te cursus, quam ætatis fuerit celerior. Gratulor igitur, & verè, ac ex animo gratulor, cum dignitati tuæ, tum illis eximiiis virtutibus, per quas omni honore & amplièdine dignissimus es iudicatus. Et tum hoc gaudeo, tui etiam illud, quod ad beatam tràquillamque degendam vitam accommodatior multò est. Quamobrem, quod est omnis verè gratulationis extremum, Deum immortalem supplex deprecor, ut tibi iste honos promprius, & quod in istum ordinem dignitatemque venisti, id tibi faustum, felix, prosperum, fortunatumque perpetuò sit: quod eius-

dem summi Dei benignitate & clementia, tua adiuvante virtute, sic confido futurum esse. Et quoniam iam tu quoque harum gentium pastor & rector, & huius tuæ alterius patriæ, quam divino iudicio es consecutus, patronus factus es: horum populorum causam, salutem, iura, libertatem, fortunamque omnes tibi ita commendo, ut maiore animi studio commendare non possim. Egent enim maxime tua cura, patrocinio, fide, vigilantia, si curæ quotidie ipse multis ex rebus cognoscas. Illud item testabor, te in vicario pristino retinendo, multum & populi studiis, & ecclesie tue utilitati consuluisse. Est enim vir omni virtute integritateque præstante, quod ad rem non parum pertinet, etiam aspectu & facie venerandus: affinis præterea summi omnium & maximi iureconsulti Ioan. Francisci Ripæ Avenione habitantis cuius egregiam operam & singularem utilitatem, in omnibus tuis rebus tibi paratam & promptam experire. Ego neque me ipsum qui iam dudum tuus sum, neque mea studia atque officia tibi polliceor, ne videar quæ tua in potestate iam diu sunt, si ea de integro tibi deferam, noui quotidie muneris gratiam ab te inire velle. Vale, & nos dilige. Carpent. VI. Idus Febr. M.D.XXIX.

X.

IAC. SADOLETUS EPISC. CARPENT.

Andrea Alciato S. P. D.

NUMquam essem arbitratus accidere posse, ut ex amici hominis molestia aliquid veniret ad me voluptatis: sum n. si quisquam alius, officij in eo genere retinendi maxime cupiens. Sed nunc plane ex instituto meo depulsus sum. Quod enim Medullionis Britiaci controuersia tuas ad me eliquerit iucundissimas literas, mihi hæc (fateor) sum delectatus: cum ille præsertim in a se te eleganter scripta sint, ut singulare meum ac perpetuum de tuo ingenio ac virtute iudicium, non confirmarint solam, verum etiam vehementer auxerint. Quas quod te tardius ad me diuis dedisse, parcentem occupationibus meis, ut ne meis studiis intempestiuus obstreperes: in eam partem accipio potius, ut tu de tuis studiis nolueris esse detractum: cum in omni genere artium optimarum tu excellenter & eximie, nos aliquantulum etiam minus quam mediocriter versemur. Sed ut ut est, auderem nota facere, ut tibi quotidianæ ad me scribendi occasiones daretur: nisi vereretur, ne eodem tempore multorum lites & dispendia preceat. Quare sic habeto: tuis literis nec fuisse mihi aliquid compuratis hocce dies, nec potuisse esse gratius. Medullionem quidem ipsum cuius volo causa, hoc etiam diligentius commendauit Iulius Symonæ per literas: quod perspexi eius causam à te

C 4 docuisti.